

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011499
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011499.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. decembra 2022 prejednal odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného J. P., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. V., Y. R. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/1/2021 zo dňa 07.07.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný J. P. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f), j) Tr. zák. sa obžalovanému ukladajú primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce:

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej V. J. v skúšobnej dobe,
- v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve,
- v príkaze hlásiť sa jedenkrát štvrťročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín.

odôvodnenie:

Na obžalovaného J. P. podala na Okresný súd Trenčín prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín obžalobu pod č. 1Kv 47/21/3300-15 zo dňa 07.12.2021 pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 01.05.2021 v čase okolo 03:00 hod. v záhradkárskej oblasti Sady po Dedovcom v katastrálnom území Trenčianske Teplice na pozemku chaty popisné číslo XXX vošiel do turistického stanu, kde v tom čase spali V. J. a Y. E., následne si ľahol vedľa spiacej a alkoholom opojenej V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. číslo XX, ktorú bez jej vedomia povyzliekal donaha, sám si vyzliekol nohavice so spodným prádlom a priľahol poškodenú, pričom ju začal bozkávať na ústa a dráždiť prstami na jej genitáliách a zároveň jej vsúval prsty do pošvy, načo sa zobudila vedľa nej spiaca Y. E., ktorá skrčila na obžalovaného, nech odíde preč zo stanu, pričom obžalovaný zostal ležať vedľa V. J. a nereagoval na

výzvu Y. E., táto ho následne nasilu vytiahla zo stanu von, čím mu zabránila v pokračovaní jeho konania, pričom týmto konaním obžalovaný zneužil bezbrannosť poškodenej V. J. a vykonal na tejto inú sexuálnu praktiku, v dôsledku čoho poškodená utrpela posttraumatickú stresovú poruchu vyhodnotenú ako ťažkú ujmu na zdraví s dĺžkou liečenia viac ako 42 dní.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. P. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 01.05.2021 v čase okolo 03:00 hod. v záhradkárskej oblasti Sady po Dedovcom v katastrálnom území Trenčianske Teplice na pozemku chaty popisné číslo XXX vošiel do turistického stanu, kde v tom čase spali V. J. a Y. E., následne si ľahol vedľa spiacej a alkoholom opojenej V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. číslo XX, ktorú bez jej vedomia povyzliekal donaha, sám si vyzliekol nohavice so spodným prádlom a priľahol poškodenú, pričom ju začal bozkávať na ústa a dráždiť prstami na jej genitáliách a zároveň jej vsúval prsty do pošvy, načo sa zobudila vedľa nej spiaca Y. E., ktorá skríkla na obžalovaného, nech odíde preč zo stanu, pričom obžalovaný zostal ležať vedľa V. J. a nereagoval na výzvu Y. E., táto ho následne nasilu vytiahla zo stanu von, čím mu zabránila v pokračovaní jeho konania, pričom týmto konaním obžalovaný zneužil bezbrannosť poškodenej V. J. a vykonal na tejto inú sexuálnu praktiku, v dôsledku čoho poškodená utrpela posttraumatickú stresovú poruchu s dĺžkou liečenia viac ako 42 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. mu bola ako súčasť probačného dohľadu uložená povinnosť hlásiť sa 1-krát štvrtročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín.

Tento citovaný rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátorka v zákonnej lehote písomne napadla odvolaním, a to v neprospech obžalovaného.

Prokurátorka v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že so závermi súdu prvého stupňa, ktoré viedli k zmene právnej kvalifikácie skutku, sa nestotožňuje. Poukázala na to, že z výpovede znalkyne z psychológie vyplynulo, že skutok mal u poškodenej výrazne negatívne dopad na každodenný život, spôsobil nízku koncentráciu negatívne ovplyvňujúcu štúdium a nemožnosť fungovania v sociálnych skupinách. Prokurátorka poukázala taktiež aj na závery znaleckého psychiatrického posudku, že u poškodenej sa posttraumatická stresová porucha objavila niekoľko dní po skutku a prejavovala sa plne rozvinutou symptomatikou. V období po skutku, najmenej v dĺžke 42 dní, znalci konštatovali u poškodenej podstatný zásah do jej štandardného štádia sociálneho a komunikatívneho fungovania, čo viedlo k užívaniu lekárom predpísaných antidepresív. Poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísala svoj psychický stav po spáchaní skutku, ako prežité udalosti ovplyvnili jej život a štúdium. Hovorila o nočných desoch, panických prejavoch, zvýšenej dráždivosti a problémoch pri štúdiu. Má za to, že zabezpečené dôkazy dostatočne odôvodnili právnu kvalifikáciu skutku tak, ako bola špecifikovaná v obžalobe. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a nevysporiadal sa s okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na základe čoho dospel k nesprávnemu právnemu názoru. Navrhla preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaný je vinný zo skutku popísaného v skutkovej vete obžaloby, čím spáchal obzvlášť závažný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo sa odsudzuje podľa § 200 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, a to so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež navrhla, aby mu bol súčasne uložený ochranný dohľad v dolnej polovici zákonného rozpätia podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že s dôvodmi odvolania prokurátorky nie je možné súhlasiť. Uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza zo skutkového stavu, ktorý s ohľadom na dôkladné dokazovanie bolo zistené bez pochybností, je riadne, ale najmä logicky a zrozumiteľne odôvodnené s ohľadom na výsledky dokazovania. To platí aj pre časť, ktorá je napadnutá odvolaním prokurátorky, kedy súd prvého stupňa ujmu na zdraví poškodenej neposúdil ako ťažkú. Dôvody odvolania vychádzajú z nesprávnych záverov, že keď zo súdnej praxe, ale i z právnej doktríny vyplýva, že posúdenie toho, či pri ujme na zdraví sa jedná o ťažkú ujmu na zdraví alebo nie,

prináleží súdu. Aj keď základnými podkladmi pre rozhodovanie súdu, ktorý nie je odborne znalý, sú dôkazy vykonané v konaní (najmä znalecké posudky a lekárske správy), právny záver o povahe ujmy na zdraví môže vyriešiť iba súd. To platí aj v prípade, že znalecký posudok v závere uvádza ťažkú ujmu na zdraví. Súd je oprávnený vo svojom rozhodnutí, najmä po dôkladnom odôvodnení (ako je tomu v tomto prípade), dospieť k iným záverom a rozhodnúť o tom, že k ťažkej ujme na zdraví nedošlo. Z právnej doktríny napríklad vyplýva, že porucha zdravia trvajúca dlhší čas je len vtedy ťažkou ujmom na zdraví, ak trvá po dlhšiu dobu stav poruchy zdravia, ktorý je sprevádzaný problémami, ktoré sú poškodeným pociťované rovnako ťaživo, ako by ním bol pociťovaný niektorý iný zo stavov uvedených v § 123 ods. 3 Tr. zák. (k tomu na porovnanie B 47/7/1973, R 18/1969). Rovnako poukázal aj na judikatúru, keď pri poruche zdravia trvajúcej dlhší čas musí ísť o vážnu poruchu zdravia alebo o vážne ochorenie, ktoré postihnutý pociťuje ako citeľnú ujmu v obvyklom spôsobe života (R 18/1969), resp. porucha zdravia trvajúca dlhší čas je len vtedy ťažkou ujmom na zdraví, ak trvá po dlhšiu dobu stav poruchy zdravia, ktorý je sprevádzaný ťažkosťami, ktoré sú poškodeným pociťované rovnako ťaživo, ako by ním bol pociťovaný niektorý zo stavov uvedených v § 123 ods. 3 písm. a) až i) Tr. zák. (B 47/7/1973). Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v konečnom návrhu:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiavala svojho konečného návrhu, ktorý je uvedený v písomných dôvodoch odvolania a dodala, že obžalovanému navrhuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval svojho konečného návrhu, ktorý je uvedený v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca; dodal, že svoje konanie ľutuje, poškodenej ponúkol aj kompenzáciu, čo však odmietla, svoj život prehodnotil, zamestnal sa na dohodu a prestal som užívať alkohol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je čiastočne dôvodné, aj to len vo vzťahu k potrebe uloženia primeraného trestu obžalovanému.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

Rovnako nemal odvolací súd žiadne výhrady k zákonnosti a odôvodnenosti odvolaním prokurátorky napadnutého výroku o vine.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, ktoré mu umožnili vo veci spravodlivo rozhodnúť v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por.

Odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného, t.j. prečo „uveril“ jeho obrane v tom smere, že svojím konaním nespôsobil poškodenej ťažkú ujmu na zdraví.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto záveroch súdu prvého stupňa žiadne pochybnosti, preto si jeho úvahy a závery v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Na podstatné dôvody odvolania prokurátorky „poskytol“ primeranú odpoveď v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku už súd prvého stupňa.

K napadnutému výroku o vine z pohľadu vytykaných chýb v odvolaní prokurátorky uvádza odvolací súd nasledovné:

Odvolanie prokurátorky voči výroku o vine smerovalo len do toho, že obžalovaný mal svojím konaním naplniť aj kvalifikačný znak uvedený v kvalifikovanej skutkovej podstate zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 3 písm. a) Tr. zák., t.j. že spáchal čin uvedený v odseku 1 § 200 Tr. zák. (k čomu sa obžalovaný inak priznal) a spôsobil ním (poškodenej V. J.) ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V zmysle § 123 ods. 3 Tr. zák. sa ťažkou ujmu na zdraví na účely Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je okrem iných aj porucha zdravia trvajúca dlhší čas - písm. i) tohto zákonného ustanovenia.

Podľa § 123 ods. 4 Tr. zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Ako vyplýva z naposledy citovaného zákonného ustanovenia, porucha zdravia trvajúca dlhší čas je charakterizovaná týmito nasledujúcimi znakmi:

1. objektívna potreba liečenia či aj pracovnej neschopnosti, ktorá znamená nevyhnutnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti nie na základe subjektívneho rozhodnutia poškodeného, ale v súlade s aktuálnym stavom medicínskych poznatkov - lege artis,
2. trvanie najmenej 42 kalendárnych dní, ktorý časový aspekt („dlhší čas“) dlhodobou vyplýva z ustálenej súdnej praxe, a
3. závažné ovplyvnenie obvyklého (zvyčajného) spôsobu života.

Pokiaľ ide o závažné ovplyvnenie obvyklého (zvyčajného) spôsobu života, musí ísť o citeľný zásah do spôsobu života poškodeného, t.j. vyžaduje sa vyššia intenzita ovplyvnenia spôsobu života poškodeného. To pritom vyplýva z porovnania formulácie „sťažený obvyklý spôsob života poškodeného“ podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. a „závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného“ podľa § 123 ods. 4 Tr. zák.. Na stanovenie naplnenia definičného znaku je potrebné porovnanie spôsobu života poškodeného pred tým, ako bol na ňom spáchaný trestný čin, a po tomto spáchaní.

Z výpovede poškodenej V. J. na hlavnom pojednávaní pritom vyplynulo, že po skutku bola schopná sa o ňom rozprávať aj s inými osobami (rodičmi, kamarátmi), mala problémy so spánkom v noci a panické stavy aj cez deň, avšak nestávalo sa jej to každý deň. V období krátko po skutku neurobila len jednu skúšku na vysokej škole. Následne na priamu otázku súdu prvého stupňa o niečo miernejšie odpovedala, že okrem spánku ju to v rutine neovplyvnilo, len keď bola niekde s cudzími ľuďmi, inak sa rozptyľovala, aby na to nemusela myslieť, prestala chodiť so psom von a nechodila sama do obchodu, inak sa v podstate nič nezmenilo, brala iba jediný liek na spanie, užívala ho do októbra 2021, aktuálne neberie žiadne lieky.

Na základe vyššie uvedeného „porovnania“ preto aj odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že porucha zdravia, ktorou po skutku poškodená trpela, bola síce vážneho charakteru, ale nepresahovala pojem „závažné ovplyvnenie obvyklého spôsobu života.“ Poškodená sa totiž aj po skutku mohla čiastočne prejavovať a správať podľa svojich bežných každodenných zvyklostí a obstarávať si obvyklým spôsobom svoje životné potreby. V prípade posttraumatickej stresovej poruchy sa u poškodenej jednalo o dlhodobé pretrvávanie minimálne po dobu 6 týždňov, ale táto porucha neexistovala v takej intenzite, aby po celú takúto dobu zodpovedala obdobnej povahe akejkoľvek inej vážnej poruchy vymedzenej v ďalších alternatívach uvedených v odseku 3 § 123 Tr. zák. (t.j. zmrzačenie, strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, ochromenie údu, strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva, poškodenie dôležitého orgánu, zožyzdenie, vyvolanie potratu či usmrtienie plodu, alebo mučivé útrapy).

Napokon je potrebné uviesť, že predmetom znaleckého dokazovania nemá byť právny záver, že sa páchatel' (obvinený) dopustil ťažkej ujmy na zdraví. K takému právnemu záveru, vrátane určenia presnej formy ťažkej ujmy na zdraví, môže dospieť len súd, a to na základe výsledkov vykonaného dokazovania tak, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade.

Preto ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o správnom skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku, nakoľko tieto zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa dopustil len menšieho pochybenia v tom smere, že právna veta v napadnutom rozsudku mala správne znieť tak, že obžalovaný zneužil bezbrannosť iného na iné sexuálne praktiky. Avšak túto nesprávnosť odvolací súd nevyhodnotil tak, že by bolo nevyhnutne potrebné zmeniť (aj) výrok o vine uvedený v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd sa preto stotožnil s rozsahom vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, po vyhodnotení ktorého tento dospel k správnym skutkovým a právnym záverom v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Preto odvolací súd neprisvedčil odvolacím námietkam prokurátorky.

*** K výroku o treste ***

Naopak vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd prisvedčil odvolaniu prokurátorky, avšak len v tom smere, aby bol obžalovanému uložený primeraný trest z pohľadu splnenia účelu trestu (§ 34 Tr. zák.). Pritom z pohľadu trestnej sadzby a iných zákonných podmienok prichádzalo u obžalovaného do úvahy len uloženie trestu odňatia slobody, ktorý však nemusel byť spojený hneď len s jeho výkonom (viď najmä ustanovenia § 34 ods. 6, § 49 ods. 1 a 51 ods. 1 Tr. zák.).

Vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prejednávaneho prípadu síce odvolací súd považoval súdom prvého stupňa uložený trest za neprimerane mierny, avšak v zhode s názorom súdu prvého stupňa z pohľadu individualizácie trestu dospel k záveru, že u neho boli splnené zákonné predpoklady na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pod existenciou mimoriadnych skutkových okolností prípadu možno rozumieť existenciu takých okolností, ktoré majú podstatný vplyv na spáchanie trestného činu a ktoré majú objektívny súvis s konkrétnym trestným činom. Tieto skutkové okolnosti teda významnou mierou pôsobia na charakter trestnej činnosti konkrétneho páchatel'a. Naproti tomu osobnými pomermi páchatel'a sa rozumejú také okolnosti, ktoré vplývajú na osobnosť páchatel'a trestného činu, no neprejavia sa v spôsobe spáchania konkrétneho skutku. Ide teda o súbor určitých okolností, ktoré pôsobia na páchatel'a trestného činu a spravidla majú dlhotrvajúci charakter.

Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že v prípade osoby obžalovaného nemožno dospieť k záveru, že by bol kriminálne narušenou osobou a že by pred spáchaním skutku nevedol riadny život. O takýchto záveroch nesvedčí ani jeho priestupková minulosť, z ktorej vyplýva len poznatok o spáchaní menej závažných priestupkov na úseku cestnej premávky. Obžalovaný navyše doposiaľ nebol vôbec súdne trestaný, a teda na neho nebol pôsobený ešte výkonom trestu odňatia slobody.

I keď konanie obžalovaného bolo závažné (z hľadiska okolností prípadu vyplynuvších zo skutkovej vety napadnutého rozsudku, keď poškodená utrpela posttraumatickú stresovú poruchu), zároveň nemožno v jeho prípade konštatovať, že by jeho náprava mala byť sťažaná. Podľa názoru odvolacieho súdu si totiž obžalovaný dostatočne uvedomil nesprávnosť svojho konania, ktoré aj úprimne oľutoval. Navyše sa tejto trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu mohol mať významný vplyv na jeho konanie. Napokon obžalovaný je zdravotne postihnutý, resp. invalidný dôchodca, pohybujúci sa len pomocou francúzskych barlí. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že nebyť prísnejšej právnej kvalifikácie jeho konania uvedenej v obžalobe, obžalovaný by pravdepodobne na hlavnom pojednávaní vyhlásil svoju vinu pri postupe podľa § 257 Tr. por., čím by odbremenil súd prvého stupňa od dokazovania viny.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu preukazujú, že v prípade obžalovaného je možné aplikovať zhovievavejší prístup v podobe mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a to pri súčasnom zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák., keď použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (odňatie slobody na 5 až 10 rokov, keď trest odňatia slobody v takomto rozpätí by musel byť zo zákona len nepodmienečný) by bolo pre neho skutočne neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu je možné uložiť mu aj trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v ustanovení § 200 ods. 1 Tr. zák.

K tomu je potrebné tiež dodať, že v podstate ani prokurátorka nenamietala, že by u obžalovaného neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., keď tomuto navrhla (nielen v dôvodoch svojho odvolania, ako aj na verejnom zasadnutí) mimoriadne znížiť trest odňatia slobody, dokonca na „minimálne“ možnú výmeru uvedenú v ustanovení § 39 ods. 1 písm. b) Tr. zák. (8 rokov).

Odvolací súd preto po zrušení výroku o treste v napadnutom rozsudku sám uložil obžalovanému trest podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák. prísnejší trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním a súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností spočívajúcich:

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej V. J. v skúšobnej dobe,
- v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve,
- v príkaze hlásiť sa jedenkrát štvrťročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín.

Odvolací súd je toho názoru, že iba takýto trest v dostatočnej miere zabezpečí najmä nápravu obžalovaného, pretože vytvorí dostatočný priestor na to, aby mohol preukázať, že výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný. Bude závisieť len na ňom, či poskytnuté „dobrodenie“ zákona v podobe uloženého trestu aj využije a svoje ďalšie správanie upraví už na spoločensky akceptovateľnú úroveň, ako to v konaní aj viackrát prezentoval.

K splneniu účelu trestu nepochybne napomôže aj viacero uložených primeraných obmedzení a povinností, ktoré odvolací súd považoval za nevyhnutné pre riadne dovŕšenie nápravy obžalovaného. Výkonom týchto primeraných obmedzení a povinností sa do budúcnosti jednak eliminuje možnosť, aby obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, ako aj sa aspoň čiastočne odstrániť negatívne dôsledky jeho protiprávneho konania. Zároveň mu môžu „napomôcť“ aj pri vedení riadneho života pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody. Účelné vzhľadom k osobe obžalovaného bolo napokon aj uloženie probačného dohľadu, teda aby bol počas skúšobnej doby kontrolovaný probačným a mediačným úradníkom, ku ktorému sa bude povinne dostavovať v pravidelných intervaloch.

Odvolací súd takto uložený trest považoval za primeraný, zákonný, spravodlivý a aj schopný splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Súčasne ale odvolací súd dodáva, že prakticky ide o najprísnejší trest odňatia slobody bez priameho obmedzenia osobnej slobody. Takýto trest postihne obžalovaného aj tak, že bude zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Odvolací súd na úplný záver obžalovanému pripomína, že nesplnenie čo i len niektorej z podmienok uloženého trestu môže mať pre neho následok v podobe nariadenia výkonu podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného J. P. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsúdil podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák. na prísnejší trest odňatia slobody vo výmere

3 roky, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním, ako aj za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f), j) Tr. zák. spočívajúcich:

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej V. J. v skúšobnej dobe,
- v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve,
- v príkaze hlásiť sa jedenkrát štvrťročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.